

[Justitsministeren.]

til Udøvelse af den mod afdøde Verner Nielsen stedfundne Vold. Den for Drabet sigtede Varetægtsarrestant Karl Thrane havde nemlig sammen med de fleste andre i Sagen sigtede tilbragt en Del af Natten, inden Drabet fandt Sted, i dette Lokale, fra hvilket ligeledes den Ekspedition, der havde til Opgave at nedrive og ødelægge socialdemokratiske Valgplakater, foretog Udrykning. Ogsaa i dette Tilfælde blev Genpart af Rettens Kendelse forevist de tilstedeværende Kommuniste og disse opfordret til som Vidner at overvære Ransagningen.

De paaklagede Ransagninger har alle været foretaget i Henhold til Retskendelse med Hjemmel i Retsplejelovens Regler, og det maa derfor anses for ganske uberettiget at kalde dem grundlovsstridige.

Jeg kommer nu til Klagerne over Politivadvo­kat Lotinga og Dommer Preisler Knudsen's Forhørs­metoder og deres Haandhævelse af Retsplejeloven. Politivadvo­kat Lotinga har overfor mig erklæret, at der ikke er ham noget Tilfælde bekendt, hvor han ikke nøje har holdt sig indenfor Lovens Forskrifter. Han har derhos oplyst, at han i Under­­sø­gelses­kam­meret personligt kun har af­­hørt den i Voldssagen mod Politiet sigtede Georg Emil Christensen, der ikke fremkom med nogen Vægning ved at lade sig afhøre, og som i øvrigt blev løsladt samme Dag, samt Arrestanten Viggo Lund Poulsen. Af­­høringen af sidstnævnte blev dog øjeblikkelig afbrudt, da han efter at være blevet gjort bekendt med de mod ham fremkomne Vidne­udsagn erklærede, at han først ønskede at udtale sig, naar han blev fremstillet i Retten for en Dommer. I Adelgade-Sagen blev Arrestant Thrane overhovedet ikke afhørt i Under­­sø­gelses­kam­meret, idet han efter at være blevet fremstillet udtalte, at „han ikke havde noget at tale med Politivadvo­katen om“, hvorefter han øjeblikkelig blev afført. Jeg ved ikke, hvad for retsstridige Handlinger Politivadvo­kat Lotinga her skal have begaaet.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens grove Angreb paa Dommer Preisler Knudsen er aldeles uberettigede. Enhver Kendelse, Dommeren har afsagt, kunde være paakæret til Landsretten. Det havde Forsvareren, Kommunisten Robert Mikkelsen, neppe forsømt, hvis Dommeren havde foretaget sig noget ulovligt. Hr. Robert Mikkelsen kunde ogsaa benytte sig af, men han har ikke benyttet sig af Retsplejelovens § 48, 2det Stykke. Ifølge denne Bestemmelse kan enhver, der under Møde for en Ret anser sig for krænket ved utilbørligt eller

usømmeligt Forhold fra en Dommers Side, indsende skriftlig Kære til højere Ret inden 14 Dage, efter at Sagens Behandling er sluttet. Overinstansen kan misbillige Dommerens Adfærd eller give ham en Bøde. Hvorfor har Sagføreren ikke anvendt denne Bestemmelse? Jeg ser ikke nogen anden Grund dertil end den, at man godt ved, at man ingen berettiget Klage vilde kunne fremføre for den højere Ret. Derimod staa her det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen og retter under den parlamentariske Ytrings­friheds Dækning de groveste Angreb mod denne Dommer.

Det ærede Medlem har ogsaa opdigtet en Historie om, at Dommer Preisler Knudsen skal forflyttes fra 10de Afdeling paa Grund af det ærede Medlems stormægtige Angreb paa ham. Der er i Byretten, skal jeg oplyse, en to-aarig Turnus. Dommer Preisler Knudsen har den 1. Januar 1933 været i 10de Afdeling i to Aar, og ingen Dommer kan være i den samme Afdeling mere end to Aar uden derved at komme til at indtage en ren Undtagelsesstilling. Det er derfor ganske normalt og selvfølgelig, at Dommer Preisler Knudsen den 1. Januar forlader 10de Afdeling og gaar over til en anden.

Den ærede Forespørger mente, at Møderetten er krænket. Jeg skal derom bemærke, at Københavns Politi udtaler, at det har ikke udstedt noget almindeligt Forbud mod Afholdelse af Møder og heller ikke, for saa vidt angaar Demonstrationer i den indre By. Vi husker alle, at Kommunisterne gik i Demonstrationstog, den Dag Rigsdagen blev aabnet, og det havde Politiet ikke noget at indvende imod. Forbudet kan altsaa ikke eksistere. Derimod træffes Afgørelsen efter de foreliggende Oplysninger i hvert enkelt Tilfælde.

Saaledes er udstedt Forbud mod Demonstrationstog i Anledning af et af Kommunisterne i Efteraaret 1931 udstedt Opraab, hvori der opfordredes til Demonstration for at skaffe sig Adgang til Raadhuset, og da Demonstrationen alligevel fandt Sted, blev Deltagerne vist tilbage i Vesterbros Passage, det er det saakaldte Slag ved „Paraplyen“. I Oktober 1932 blev det forbudt at holde Møde paa Grønttorvet eller andet Sted i Nærheden af Teknisk Skole, idet Dansk kommunistisk Ungdomsforbund havde udstedt et Opraab om Afholdelse af Demonstrationer for at forhindre Lærlinge i, i Overensstemmelse med Lærningelovens Regler, at give Møde paa de tekniske Skoler. Det er, maa jeg sige, i Sandhed en smuk Form for samfundsreformatoriske Bestræ-